

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114225076
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7114225076.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudcov JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Alexandra Husivargu v spore žalobcu: F.J.. Š. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, H., zast. JUDr. Petrom Majerníkom, advokátom, so sídlom Werferova 1, 040 11 Košice, proti žalovanej: Z.. Q. H., U., so sídlom S. XX, H.Š., správca konkurznej podstaty dlžníka: S.. D. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. X, H., o zaplataenie 22.000 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 18. októbra 2018 sp.zn. 25C/261/2014

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutom výroku II., ktorým súd stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) uznesením zo dňa 18.10.2018 č.k. 25C/261/2014 - 201 konanie zastavil (výrok I.), stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.), vrátil žalobcovi súdny poplatok za podanú žalobu 1.320 € cestou Slovenskej pošty, a.s. Košice do 15 dní odo dňa doručenia právoplatného uznesenia (výrok III.), vrátil žalobcovi súdny poplatok za nariadenie neodkladného opatrenia vo výške 33 € cestou Slovenskej pošty, a.s. Košice do 15 dní odo dňa doručenia právoplatného uznesenia (výrok IV.) a vrátil žalobcovi súdny poplatok vo výške 33 € cestou Slovenskej pošty, a.s. Košice do 15 dní odo dňa doručenia právoplatného uznesenia (výrok V.).

2. V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 7.10.2014 domáhal od žalovanej zaplataenia sumy 22.000 € titulom vydania bezdôvodného obohatenia. V konaní Okresný súd Košice I nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal žalovanej predať, darovať, založiť alebo inak scudzit' alebo zaťažiť právami tretích osôb nehnuteľnosti špecifikované v neodkladnom opatrení a následne nariadil zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadil záložné právo v prospech žalobcu za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky vo výške 22.000 € k nehnuteľnostiam špecifikovaným v zabezpečovacom opatrení.

3. Štrením súd zistil, že Okresný súd Košice I uznesením č.k. 32OdK/330/2018-196 zo dňa 14.08.2018 vyhlásil konkurz na majetok žalovanej, zbavil žalovanú všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze, konkurz uznal za hlavné insolvenčné konanie a ustanovil správcu podstaty: Z.. Q. H.Q., U., so sídlom S. XX, H.. Citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť vo výrokoch I., II. a IV. dňa 22.08.2018 a vo výroku III. dňa 07.09.2018.

4. Po citácii § 167e ods. 1, § 166 ods. 1, § 166a ods. 1 písm. a/, b/, c/, § 166b ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii súd konštatoval, že vzhľadom k tomu, že žalovaná pohľadávka môže byť uspokojená iba v konkurze, súd v zmysle ust. § 167e ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii konanie zastavil.

5. Vo vzťahu k rozhodovaniu o trovách konania súd prvej inštancie citoval § 267 Civilného sporového poriadku a poukázal na to, že zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, pričom ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazať neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazať stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. V danom prípade súd konanie zastavil podľa § 167e ods. 1 zák. č. 7/2015 Z. z. z dôvodu, že na majetok žalovanej bol vyhlásený konkurz. Pohľadávka žalobcu sa môže uspokojiť len jej prihlásením do konkurzného konania. Za daného stavu podľa súdu prvej inštancie nebolo z procesného hľadiska možné ani jednej zo sporových strán prisúdiť zavinenie na zastavení konania. Na základe vyššie uvedeného súd v zmysle § 257 CSP stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

6. Vo vzťahu k výrokom o vrátení súdneho poplatku súd vychádzal z ustanovení zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

7. Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie proti výroku o náhrade trov konania z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok zmenil a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania. Poukázal na § 255 ods. 1 CSP a vyjadril názor, že rozhodnutie súdu predstavuje porušenie princípu úspechu vo veci. Uviedol, že oddĺženie formou konkurzu môže iniciovať svojím konaním samotný dlžník. Vyhlásenie konkurzu tak, ako tomu bolo aj v danom prípade následne v súlade s § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. spôsobuje zastavenie konania, v ktorom sa uplatňujú voči dlžníkovi na súde pohľadávky. Procesný následok zastavenia konania tak bol spôsobený konaním žalovanej, ktorá sama iniciovala vyhlásenie konkurzu svojím návrhom na vyhlásenie konkurzu fyzickej osoby zo dňa 31.7.2018. Žalobca citoval § 256 ods. 1 § 257 CSP majúci za to, že nepriznanie náhrady trov konania z dôvodu vyhlásenia konkurzu popiera úspešnej strane sporu nárok na náhradu nákladov, ktoré musela účelne vynaložiť na ochranu svojich práv.

8. Žalovaná sa k podanému odvolaniu vyjadrila písomne tak, že uznesenie v napadnutom výroku považuje za vecne i právne správne a tvrdenia žalobcu uvedené v odvolaní považuje za nedôvodné. Poukázala na to, že konkurz na majetok dlžníčky bol vyhlásený 22.8.2018. Citovala § 167e ods. 1 Zákona o konkurze, ako aj § 262 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Aj keď je pravdou, že žalovaná procesne zavinila zastavenie konania z dôvodu vyhlásenia konkurzu na jej majetok, avšak v posudzovanej veci ide o dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý výnimočne nemožno žalobcovi priznať náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP s prihliadnutím na účel konkurzu, ktorým je oddĺžiť platobne neschopného dlžníka - žalovaného. Zdôraznila, že účelom osobného bankrotu nie je vytváranie nových dlhov v prípade predĺženia, čo aj formou trov konania, ale zbavenia sa dlhov starých, v ktorej súvislosti poukázala na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 11 Co 173/2018, ako aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12 Co 46/2018. Zároveň dala do pozornosti, že dňa 6.12.2018 do kancelárie správcu bola doručená prihláška nezabezpečenej pohľadávky žalobcu vo výške celkom 26.346,60 € a správca v zmysle § 167i ods. 3 Zákona o konkurze zapísal túto pohľadávku žalobcu do zoznamu pohľadávok. Z uvedených dôvodov žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnutý výrok potvrdil.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods.1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatneného odvolacieho dôvodu (§ 365 ods.1 písm. h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

10. Uznesenie je v napadnutom výroku II. vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého uznesenia vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách konania, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

12. Vzhľadom na zásadnú právnu skutočnosť, ktorá nastala v priebehu konania, ktorá bráni súdu o podanej žalobe vecne rozhodnúť, pretože zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v obchodnom vestníku na majetok žalovanej sa začal konkurz, pričom z charakteru žalobou uplatneného peňažného plnenia je zrejmé, že žalobca si v tomto konaní uplatňoval pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v rámci konkurzu na majetok žalovanej, boli naplnené predpoklady, na základe ktorých súd prvej inštancie z úradnej povinnosti prebiehajúce konanie s poukazom na ust. § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. zastavil.

13. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol správne s poukazom na ust. § 257 CSP a náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

14. Žalobca v odvolaní poukazuje na dôvod zastavenia konania, v dôsledku čoho požaduje priznanie náhrady trov konania. Súd prvej inštancie sa s touto skutočnosťou dostatočne vypořiadal v odôvodnení napadnutého uznesenia a osobitne vyhodnotil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa.

15. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

16. Podľa ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. Odvolací súd poukazuje na to, že Civilný sporový poriadok upravuje náhradu trov konania v prípade zastavenia konania v ust. § 256 ods. 1 a 2 CSP, ktoré predpokladá procesné zavinenie niektorej zo strán sporu na zastavení konania. Odvolací súd je toho názoru, že vzhľadom na špecifickú situáciu, ktorá mala za následok v danom prípade nutnosť zastaviť konania, nie je možné ani jednu z uvedených zákonných ustanovení na danú vec aplikovať. Za dôvod hodný osobitného zreteľa odvolací súd považuje skutočnosť, že k zastaveniu konania došlo ako obligatórny zákonný následok právnej skutočnosti, ktorá nastala na základe osobitného zákona, bez zavinenia niektorej zo strán sporu. Nebolo preto možné uplatniť ust. § 256 ods. 1, 2 CSP (a taktiež ani ust. § 255 ods. 1, 2 CSP, ktoré upravuje náhradu trov konania pri zohľadnení pomeru úspechu strán konania v spore).

18. Zastavenie konania z úradnej povinnosti v zmysle § 167e zákona č. 7/2005 Z.z. súdna prax považuje za výnimočnú okolnosť, ktorá odôvodňuje aplikáciu ust. § 257 (viď uznesenie Krajského súdu v Košiciach 6 Co 187/2018, 6 Co 215/2018).

19. Vzhľadom na existenciu dôvodov pre aplikáciu ust. § 257 CSP rozhodol súd prvej inštancie vecne správne, ak stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal, a preto odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku II. ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a úspešnej žalovanej preukázateľne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, že stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).